

[Handelsministeren.]

færdigt. Hvis han har læst lovforslaget igennem, vil han have set, at det råd, der foreslås nedsat, er holdt inden for meget snævre rammer, og der er ikke foreslået ret mange medlemmer i det. Det er netop gjort, fordi vi her står over for noget, der er tænkt som et forsøg. Er der brug for det, kan det udvikle sig. Viser det sig, at der udefra ikke kommer noget initiativ, ikke er ønsket om bistand, ja, så bliver der ikke noget ud af det. Det er en fremstrakt hånd, som man kan tage imod eller lade være at tage imod. Lader man være med at tage imod den, er der ikke sket nogen skade. Men vi, som er gået ind for, at lovforslaget skulle fremsættes, har selvfølgelig gjort det ud fra den overbevisning, at der var brug for loven, og at denne hånd ville blive modtaget. Også det, jeg nævnte, da jeg sidst havde ordet, at de i Vestjylland i deres råd allerede har taget imod den og sagt, at de var glade for den, tyder jo på, at man mener at ville gøre brug af den.

Det ærede medlem hr. Fanger var på ny inde på mange spørgsmål. Lad mig om dem kun sige et par bemærkninger.

En lang række af de ting, det ærede medlem nævnte, kunne man jo for længe siden have gennemført på privat initiativ; man har også arbejdet ad de veje, men man har ikke arbejdet tilstrækkeligt til, at problemet med den ujævne fordeling af industri og beskæftigelse er blevet løst. Det er muligt, at det, hvis man ikke havde arbejdet ad de veje, var blevet værre, men man har i alt fald ikke nået målet. Lad mig tilføje, at det, der her foreslås, ikke er noget, der erstatter eller umuliggør de forskellige forslag, det ærede medlem har; det er noget, der supplerer dem, noget, der kan komme ved siden af. Jeg tror ikke, der er en eneste af de mange ting, han har nævnt, som ikke kan gennemføres, selv om dette lovforslag vedtages; det vil sige, at det er noget, vi kan overveje, og som man derefter, hvis man ønsker det, kan gennemføre på privat initiativ eller, hvor det forlanger offentligt initiativ, på offentligt initiativ ved siden af det, der her foreslås gennemført. Jeg kunne f. eks. tænke mig, at det vestudvalg, som jo er nedsat under arbejdsministeriet, sidder og overvejer nogle af de

ting, som det ærede medlem hr. Fanger nævnte.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var på ny inde på spørgsmålet om betydningen af statsgaranti. Jeg har nu svært ved at forstå, at den ærede ordfører for partiet venstre netop i dette tilfælde går imod statsgarantier. Jeg kan ikke rigtig huske, hvor langt det ligger tilbage i tiden, at man begyndte med statsgarantier af interesse for landbruget; jeg mener, det går tilbage til 1875, men det kan være, jeg husker galt. I alle tilfælde ved jeg, at man årti efter årti har vedtaget diverse love, hvorved der er givet statsgarantier til landbruget, og jeg ved også, at det er en af de ting, der har været medvirkende til, at dansk landbrug har nået det høje stade, det indtager, og at den tekniske udvikling har kunnet trænge igennem inden for landbruget så hurtigt, som tilfældet er, og at intensiveringen er blevet så gennemgribende, som den er. Jeg tror, der er almindelig enighed om, at en lang række af de statsgarantier, der er givet over for landbruget i tidens løb, har været til den største gavn for dansk landbrug, og jeg ville også mene, at den garanti på 100 mill. kr., der nu er på tale over for landbruget til støtte for dets forskellige eksportarbejder, vil blive til gavn for dansk landbrug.

Med hensyn til en så speciel ting som staldhygiejne, som det ærede medlem var særlig interesseret i, kan jeg ikke dy mig for, dersom den højttærede formand tillader et citat, at nævne, at det ærede medlem hr. Peder Christensen (Rebild) ved behandlingen af sagen her i tinget udtalte (folketingets forhandlinger 1956-57 sp. 1841):

„Dersom man mener, at det er statens opgave at hjælpe denne gruppe borgere“ — altså de landmænd, der gerne vil have lån til staldhygiejne —

„på dette område, så kan man lige så godt gøre det ved at garantere for de mennesker over for de almindelige pengeinstitutter.“

Ja, netop, det er det, man kan gøre, og det er det, der her foreslås; nu er det ikke landbrugere, det gælder, der er industrifolk; men det kan dog vel ikke gøre en væsentlig forskel.